

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 9. 8. 2011, č. j. 44 A 58/2010 - 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 1. 7. 2010 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2010, sp. zn. SZ 063477/2010/KUSK REG/Ko, č. j. 087496/2010/KUSK, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce, M. P. a J. P., nar. X, a potvrdil usnesení Magistrátu města Kladna ze dne 15. 3. 2010, č. j. OV/806/10-2, kterým bylo pro nedostatek náležitostí odloženo jejich podání ve věci stavebních úprav pro změny v užívání části stavby, týkající se vybourání dveřního otvoru v obvodové zdi v místě stávajícího okenního otvoru, v K. – D., na pozemku parc. č. 838 v katastrálním území D. u K.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 23. 7. 2010, č. j. 44 A 58/2010 - 14, postoupil věc Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému. Toto usnesení napadl žalobce včasnou kasační stížností.

Usnesením ze dne 9. 6. 2011, č. j. 44 A 58/2010 - 47, Krajský soud v Praze zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků. Soud poté usnesením ze dne 29. 6. 2011, č. j. 44 A 58/2010 - 50, vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve výši 3000 Kč do tří dnů od doručení usnesení; toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 4. 7. 2011.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 9. 8. 2011, č. j. 44 A 58/2010 - 53, zastavil řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení ze dne 23. 7. 2010, č. j. 44 A 58/2010 - 14, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění soud popsal průběh řízení a připomněl, že žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku a poučil jej o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení o kasační stížnosti zastaveno. Jelikož žalobce, který nebyl od soudního poplatku osvobozen, soudní poplatek ve stanovené lhůtě ani později nezaplatil, krajský soud řízení o kasační stížnosti zastavil.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž namítal nezákonnost postupu krajského soudu, který podle stěžovatele nemá pravomoc postupovat věc jinému soudu. Dále tvrdil, že řízení o kasační stížnosti je osvobozeno od soudního poplatku podle „§ 11 odst. f)“ zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud mu tudíž poplatek uložil nezákonně. Stěžovatel podotkl, že ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého soud odmítne žádost, pokud návrh zjevně nemůže být úspěšný, nelze použít „z důvodu neobjektivity a předem předjímání úspěchu žaloby“. Uzavřel, že žádá o zrušení usnesení, které „je uměle vyvoláno z důvodu zametení pod koberec“.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení Krajského soudu v Praze o zastavení řízení bylo stěžovateli doručeno dne 24. 8. 2011, jak vyplývá z doručky založené v soudním spisu.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí posledního z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s citovaným ustanovením uvedeno, že proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu; kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Praze ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.*

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno ve středu dne 24. 8. 2011. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve čtvrtek dne 25. 8. 2011 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve středu dne 7. 9. 2011 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 7. 9. 2011 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Krajskému soudu v Praze na poště X. K. 4 až dne 12. 9. 2011, tedy opožděně; zmeškání lhůty nelze prominout.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 9. 8. 2011, č. j. 44 A 58/2010 - 53, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. října 2011

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu